

Ved 50-års jubilæet

Smidighed, styrke, selvbeherskelse og legemskontrol. Ynde.

Det er Vejen Gymnastikforening.

Helt fra oldtidens græske samfundssystemer har gymnastikken været grundlæggende discipliner for næsten enhver idræt. Sådan vil det fortsat være. Dertil kommer, at gymnastikken udover den idrætslige værdi er et værdifuldt led i pleje af folkesundheden

Med sine 50 år har foreningen stort set gennemlevet hele den moderne gymnastiks udvikling - lige fra 30ernes kraftbetonede Niels Bukh form med bevægelsesgymnastikkens start til den nyere tids rytmik- og afslapningsgymnastik.

Der står stor respekt om det arbejde Vejen Gymnastikforening udfører og om de opdragende kulturfaktor foreningen gennem årene har været i byens foreningsliv.

De mange hundrede medlemmer fortæller også om en livskraftig og dygtig ledet organisation, der nu ved 50-års jubilæet tæller aktive deltagere i alle aldersklasser.

På fritidsnævnets og på byens vegne er det mig en glæde at kunne lykønske Vejen Gymnastikforening og dens medlemmer med jubilæet.

Hjertelig til lykke.

Med venlig hilsen

J. Ove Madsen

I nogle forhold betegnes 50-års alderen som toppen af et forløb - derefter stagnation, tilbageskridt og undergang. Om denne pessimistiske beskrivelse kan overføres på Vejen Gymnastikforening ved 50-års jubilæet, kan kun fremtiden vise. Men man må her ved milepælen konstatere, at foreningen fra en ret beskeden start i 1929 har bevæget sig efter en nogenlunde jævnt stigende kurve til det, den er i dag: En livskraftig, velfunderet forening, - og der er ikke noget der tyder på, at VG har nået et vendepunkt - tværtimod - for som det står i sangen: »Hvor der er gærende kræfter, skyder det året efter«. Og netop i

dette jubilæumsår har ungdommen vist en stærk fremgang i medlemstallet.

Den nuværende bestyrelse, hvoraf kun eet medlem har siddet mere end to år, har kunnet drage nytte af tidligere formænds og bestyrelses store arbejde til gavn for foreningen. Både den forretningsmæssige organisation indadtil og kontakter og samarbejde med lokalforeninger, DGF og DDGU udadtil, har været veletableret og dermed gjort det daglige arbejde lettere, hvilket vi er meget taknemmelige for.

Det føles naturligt ved denne lejlighed at rette en tak til byens styre specielt adresseret til fritidsnævnet og skole- og kulturforvaltningen. Vi har i foreningen altid følt, at vi har myndighedernes bevågenhed, og at man altid har haft en positiv indstilling til foreningens arbejde. Vi håber, at dette gode forhold må bestå fremover til gavn og glæde for byens borgere og gymnastikken.

Ligeledes skal der lyde en tak til de lokale dagblade og ugeaviser for en saglig og fyl- dig orientering om foreningens aktiviteter.

Der er i dag i foreningen en stab af dygtige gymnastikledere, der gør en uvurderlig indsats i relation til bedre sundhed, gode fritidsinteresser, etablering af kammeratskab o. m. m. Det er deres virkeforening skal bygge på. Det er vores ønske for Vejen Gymnastikforening, at der fremover må være mennesker, der vil gå ind i ledelsesar- bejdet, og at der til stadighed må være tilgang af dygtige gymnastikledere, der vil på- tage sig det ansvarsfulde job.

Så vil foreningen opleve mange runde fødselsdage.

På Vejen Gymnastikforenings vegne

Laur. Nielsen
formand

1979

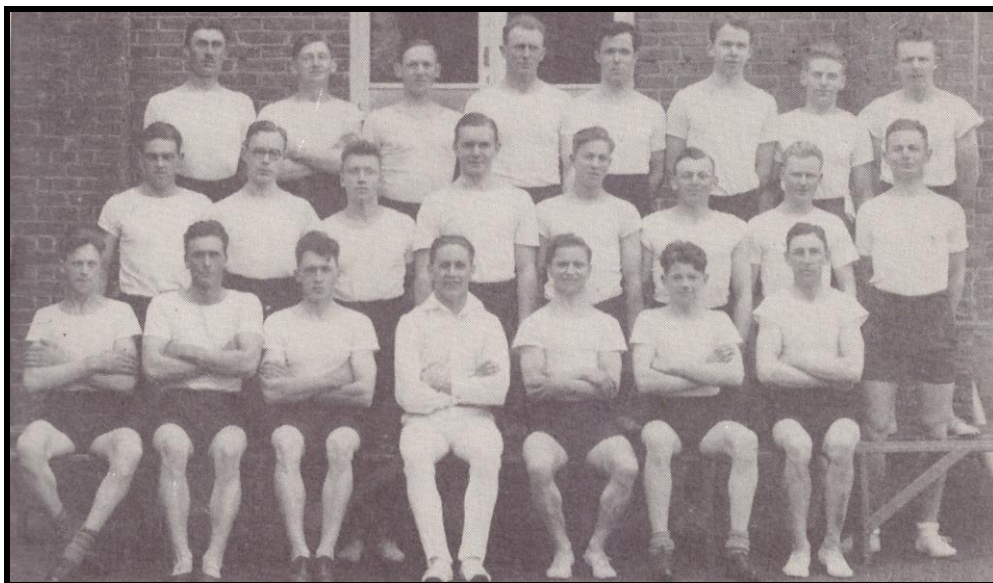
Som det begyndte

Da nogle nationale patrioter i midten af det 19. århundrede blev bekendt med, at man i England havde frivillige skytteforeninger, hvor unge mænd erhvervede kendskab til brug af skydevåben, før de skulle være soldater, gav de sig til at arbejde for oprettelse af lignende foreninger i Danmark. Da der var blevet oprettet et tilstrækkeligt antal foreninger, stiftedes mandag den 2. februar 1861 organisationen De

danske Skytteforeninger. At skyttesagen interesserede befolkningen, fremgår bl.a. af, at der i 1865 fandtes ca. 150 skytteforeninger i Danmark.

Det var i begyndelsen meningen, at man i de pågældende foreninger blot skulle beskæftige sig med skydning, men antagelig fordi man havde mange militære personer i lederstaben, tog man også eksercits på programmet, og omkring 1870 supplerede man med en form for legemsøvelser af ret militærpræget art. En halv snes år senere begyndte man at interessere sig for det gymnastiksystem, som den svenske pædagog, Per Henrik Lind, havde fået skabt interesse for i en række europæiske lande, og omkring 1885 blev det taget på programmet i de danske skytteforeninger.

Det resulterede i, at foreningerne fik en betydelig tilgang af medlemmer, som tilsluttede sig for gymnastikken skyld, og efterhånden kom gymnasterne til at udgøre det store flertal. Den øgede tilgang gav tid efter anden anledning til stridigheder i foreningslivet, idet gymnasterne følte, at der ikke blev taget tilstrækkeligt hensyn til dem. De følte, at deres interesse blev prioriteret for lavt og stillede krav om ligestilling. Efterhånden som stridighederne udviklede sig førte de til krav om selvstændighed hos gymnasterne, og det første alvorlige forsøg blev gjort i 1903, men med et for gymnasterne negativt resultat.

1928

For åbenbart at skabe en noget fredeligere atmosfære i foreningerne tog organisationen i 1919 navneforandring til De danske Skytte- og Gymnastikforeninger, men det var dog ikke tilstrækkeligt til at få gymnasterne til at opgive tanken om selvstændighed. Den kæmpede de videre for, men først i 1929 nåede de deres ønskes mål gennem oprettelsen af De danske Gymnastikforeninger, der stiftedes d. 21. sept. nævnte år, men dog først med funktionel virkning fra den 1. januar 1930.

De skiltes i bedste forståelse

I Vejen fik man en skytteforening i marts 1867, og det var i overvejende grad bønder fra Vejen og Læborg, der tog initiativet til dens oprettelse. Den blev kaldt Vejen-Læborg frivillige Skytteforening, men da medlemmerne fra Læborg nogle år senere dannede egen forening, ændredes navnet til Vejen Skytteforening.

Som tilsvarende foreninger satte den også gymnastik på virksomhedsprogrammet, men i en række år blev gymnastik dog kun betragtet som en underordnet aktivitet. Det gav generalforsamlingerne også indtryk af, idet det fra referater af disse ofte hed: "-og desuden besluttede man at fortsætte med gymnastik hver anden søndag".

Senere blev det dog til hver søndag, og man var faktisk også nødt til at tage større hensyn til gymnasterne, hvis antal efterhånden kom til at udgøre flertallet af medlemskaren. Da det, for gymnasterne rundt om i landets skytteforeninger blev aktuelt at tale om adskillelse fra skytterne, var det naturligt nok også et anliggende, der optog de lokale gymnaster.

For deres vedkommende blev ønsket om selvstændighed en realitet fredag den 12. april 1929, da skytteforeningen, der for øvrigt nu hed Vejen

Skytte- og Gymnastikforening, holdt generalforsamling og havde adskillelse af de to eksisterende afdelinger som vigtigste punkt på dagsordenen. Der var til denne generalforsamling mødt ca. 70 medlemmer, hvoraf næppe flere end en halv snes var skytter, men der var i forsamlingen fuld enighed om at gå ind for en adskillelse. Ja, man kunne

om forløbet af generalforsamlingen passende an-

vende de kendte ord: "-men de skiltes i bedste forståelse".

Generalforsamlingen var tilrettelagt således, at der blev givet de to afdelinger adgang til separate møder, og på gymnasternes redegjorde tandlæge Axel Schrøder for adskillelsessituationen inden for såvel hoved- som amtskredsen. Det var således, at man inden for 3. hovedkreds havde holdt generalforsamling den 3. marts, og det Skete i Brørup. Her kunne formanden oplyse, at kredsens ledelse fra gymnasternes delingsførere var blevet opfordret til at udtrykke sit syn på adskillelsessagen. Ledelsen

havde da til generalforsamlingens stillingtagen formuleret følgende forslag:

"Fra den 1. april 1929 ophæves fællesledelsen for skytter og gymnaster i hovedkredsen, således, at hver afdeling vælger sin bestyrelse og fører eget regnskab, dog under forudsætning af amtsskytteforeningens godkendelse på førstkommende amtsgeneralforsamling«.

Dette forslag godkendtes på hovedkredsens generalforsamling, hvorefter man så bare kunne afvente, hvorledes amtsgeneralforsamlingen ville reagere på det. Schrøder kunne blot henvise til, at denne generalforsamling først skulle holdes senere i april.

På generalforsamlingen i Vejen, hvor der altså ingen problemer var vedrørende adskillelsen, valgte gymnasterne Axel Schrøder til formand, bogholder Svend Simonsen blev

tildelt posterne som kasserer, sekretær og næstformand, mens landmand Søren Vig blev gjort til materialeforvalter. Til bestyrelsen valgtes yderligere Dagny Larsen og Anne Vig, og suppleanter for de valgte blev Jørgen Madsen, Aage Brande, Sigurd Lund og Tinne Schlüsen.

Et festligt indslag i gymnastikmødet var udnævnelsen af smedemester L. P. Petersen til æresmedlem, hvad han i forvejen var hos skytterne som følge af 25 års virksomhed som formand.

Og så sluttede skytteforeningernes fredsommelige generalforsamling med kaffebord.

Rekord i 1932

Gymnasterne var nu altså herrer i eget hus, og de var blevet det i et antal af ca. 100. I de nærmest følgende år steg medlemstallet fra sæson til sæson, og på generalforsamlingen i 1933 kunne Axel Schrøder i sin formandsberetning henvise til, at 1932 havde været et rekordår. Til dokumentation anvendte han tal fra de fire foregående år og noterede 1928 for et medlemstal på 67. I 1929 var det steget til 102, og en beskeden fremgang bragte det i 1930 op på 110. For 1931 var der registreret 143 medlemmer, og i det nævnte rekordår var medlemstallet 232, hvilket altså svarede til en fremgang på næsten 90 i forhold til året før.

På samme generalforsamling fik Svend Simonsen som kasserer humørtemperaturen til at stige yderligere et par grader ved at oplyse, at der nu var 627 flere kroner i kassen, og at man rådede over en formue på godt 1700 kr. Men Vejen Gymnastikforening var ikke ene om at præsentere fremgang i medlemstal, for af en beretning fra 3. hovedkreds fremgik, at der også var blevet flere gymnaster i andre foreninger. Det var nemlig således, at kredsen i 1930 havde haft 638 medlemmer, i 1931 var det blevet til 929, og i 1932 var man nået op på 1120 medlemmer. Man havde således i løbet af tre år haft en stigning i medlemstallet på næsten 500.

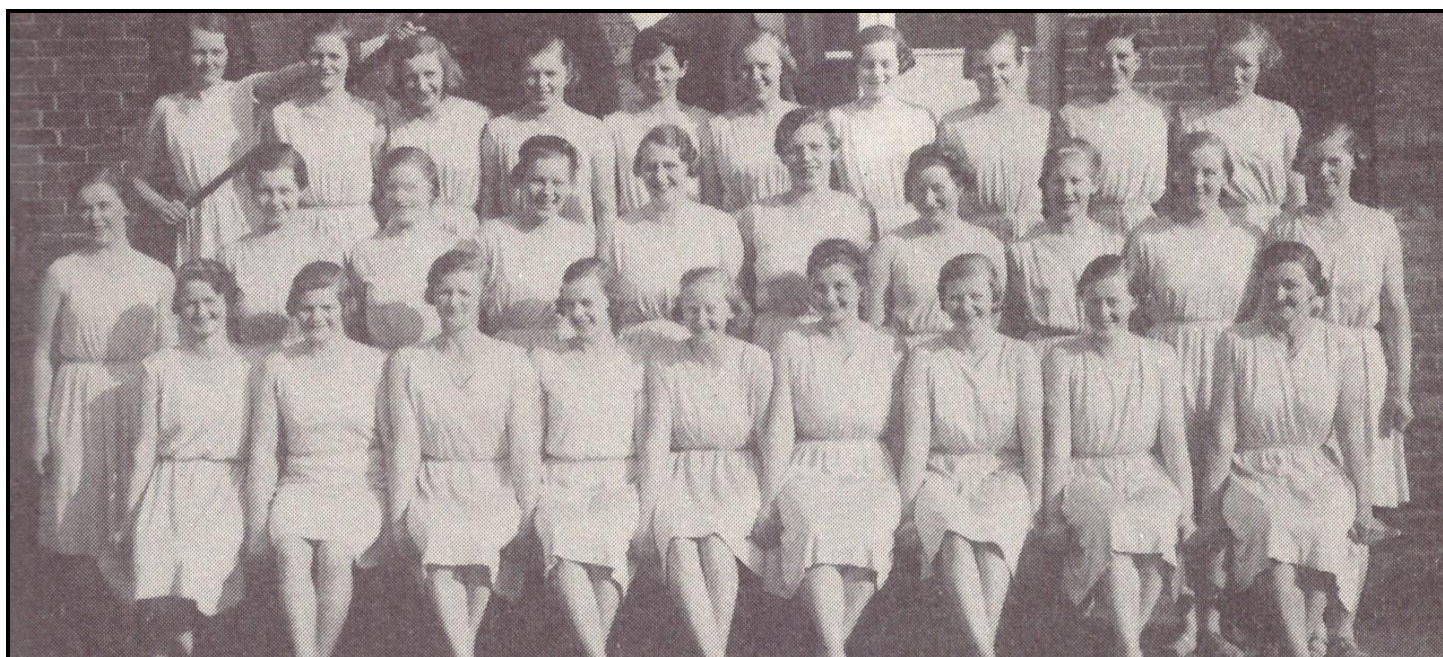
Farvel til Schrøder

På gymnastikforeningens generalforsamling i 1934 meddelte Axel Schrøder, at han havde truffet beslutning om at træde tilbage som formand. Han gjorde gældende, at det ikke var på grund af svigtende interesse, men at private årsager havde ført til denne beslutning. Som ny formand valgtes forsikringsinspektør J. Mikkelsen, mens træhandler Chr. Andersen blev gjort til næstformand. Det var netop disse to, som af en tidligere veteranforening af mænd ved dennes optagelse i Vejen Gymnastikforening var blevet udset til at skulle repræsentere veteranerne i VGs bestyrelse. På nævnte generalforsamling blev man forøvrigt stillet over for nogle forslag fra familien Thomsen. Først var det familiens overhoved, vejassistent O. Chr. Thomsen, der foreslog, at man skulle give unge mænd og kvinder i aldrene 16 og 17 år gratis medlemskort. Motive-

ringen var, at de unge havde besvær nok med at skaffe midler til anskaffelse af træningsdragter.

Der var dog i generalforsamlingen ikke tilstrækkelig sympati for en sådan ordning.

I sit andet forslag til generalforsamlingen havde han sønnerne med, og her drejede det sig om anskaffelse af gymnastikredskaber som reck, barre, og ringe, men dette forslag led samme skæbne som det første, da de øvrige forsamlede tog stilling til det. Thomsen senior ventilerede for øvrigt også tanken om foreningens køb af den kommunale skøjtebane til opførelse af et friluftsbassin, og inden generalforsamlingen sluttede, havde man også drøftet tanker om indførelse af fri idræt.

1934

Besøg af olympiadehold

Medlemsrekorden fra 1932 kom til at bestå i adskillige år, for i tiden efter det gode år kom man ud for både stagnation og tilbagegang. Således kunne inspektør Mikkelsen på generalforsamlingen i 1935 oplyse, at man havde 190 medlemmer, som endda var en fremgang på 35 medlemmer, og på den følgende generalforsamling kunne noteres en fremgang på en halv snes medlemmer.

Da kunne der for øvrigt også henvises til, at man havde fået boldspil på programmet, idet man havde efterkommet et ønske fra nogle motionsdamer, der i sommertiden gerne ville have mulighed for at spille håndbold. En snes damer havde deltaget i dette spil, og som leder havde de haft den tidligere fodboldspiller Immanuel Hauschildt.

Der fremgik endvidere af formandens beretning, at man havde haft seks gymnastikhold på en gang, og at tilslutningen til vintergymnastik havde været uventet stor. Af pladshensyn havde man endda måttet dele holdene for unge piger og motionsdamer, hvorfor der af de kvindelige gymnaster blev spurgt, om der ikke kunne oprettes et eftermiddagshold. Hertil svarede formanden, at erfaringerne talte imod noget sådant, og at det desuden heller ikke ville være muligt at finde et ledigt lokale til et eftermiddagshold.

Også på generalforsamlingen i 1937 kunne der noteres fremgang i medlemstallet, idet antallet af gymnaster havde været 230 for året 1936, altså kun et par stykker fra den bestående rekord. I februar havde man haft en opvisning af Niels Bukhs Berlinolympiadehold, der var kommet direkte til Vejen fra en turné i England.

I 1937 havde tilslutningen til gymnastik ikke været tilfredsstillende, men årsagen havde dog ikke været svigtende interesse. Den var at finde i den kendsgerning, at der på egnen havde været mund- og klovsyge, som havde hindret mange gymnaster i at komme til træning.

Da man i november 1938 holdt generalforsamling, kunne formanden oplyse, at der havde været 224 gymnaster fordelt således på holdene: Unge mænd 47, unge piger 74, motionsmænd 28 og motionsdamer 75. Altså en klar kvindelig dominans.

I vintersæsonen 1938-39 var antallet af aktive gymnaster dog blevet reduceret til 201.

Lokalemangel og vinterkulde

1940 var jo året, da tyskerne besatte landet og dermed skabte en række problemer på bredt og snævert plan. For gymnastikforeningen betød det i første omgang, at en til den 9. april, besættelsesdagen, planlagt opvisning måtte aflyses, men værre var det, at man gennem sognerådet blev gjort bekendt med, at gymnastiksalene på Bakkely og Vejen Byskole ikke ville være til rådighed til træning, da de var blevet gjort til beskyttelsesrum med ophobning af en mængde sandsække til følge.

Foreningen stod med godt et par hundrede gymnaster, som den meget gerne skulle have skaffet træningslokaler til. Man fandt frem til, at der var muligheder på Vejen Realskole, og en forhandling med skolebestyrer Kjær resulterede i en ordning, efter hvilken skolens gymnastiksal kunne lejes for 2 kr. pr. aften, men så skulle foreningen forpligte sig til at holde mørkelægning af salen i påbudt orden.

Salen havde ikke været tilfredsstillende dimensioneret og beklageligt var det også, at den ikke var opvarmet. Da tilmed en streng vinterkulde satte ind, blev det for meget for motionsmændene, der opgav at gennemføre deres sæson.

I september 1941 kunne sognerådet dog meddele foreningen, at salene på de to skoler atter kunne benyttes til træning, hvilket naturligvis noteredes med glæde.

1934

Håndbold på programmet

På dagsordenen for generalforsamlingen i 1940 havde man forslag til indførelse af håndbold, som motionsdamerne jo så småt havde taget op. Som formand kunne Mikkelsen sympatisere med tanken, men han fandt det dog nødvendigt at stille den betingelse, at en håndboldafdeling ikke kom til at belaste foreningens økonomi. I 3. hovedkreds var man kommet i gang med dette spil og havde forøvrigt opfordret foreningen til at anmelde hold til deltagelse i en planlagt turnering. Sagen blev drøftet på et bestyrelsesmøde, og man besluttede at danne et håndboldudvalg, der kom til at bestå af Anne Hansen, Skodborghus, Georg Schlüsen og Svend Simonsen.

På et andet bestyrelsesmøde samme år blev der taget stilling til endnu et forslag om aktivitetsudvidelse. Det var modtaget fra lærer Svend Lunde, der mente, at foreningen skulle tage børnegymnastik på programmet. Det besluttede man sig til, og der fastsattes et kontingent for børnene på 1,50 kr. samt et lederhonorar på 3 kr. pr. time.

Man fik ikke grund til at fortryde denne udvidelse af programmet, for på den følgende generalforsamling kunne formanden udtale, at man havde haft glæde af børnegymnastikken, og at børnenes opvisning havde været en stor succes.

For "offentlige" baller

På generalforsamlingen i 1942 fik man for første gang en håndboldberetning. Udvalgsformanden Svend Simonsen kunne oplyse, at de i kredsturneringen tilmeldte hold havde klaret sig godt, og at navnlig 1. pigehold havde opnået gode resultater.

Han var dog af den opfattelse, at der blev spillet for mange kampe, og at spillerne ikke var i tilstrækkelig god træning ved turneringens begyndelse. Da der var underskud på afdelingens regnskab, foreslog han, at man holdt et møde til drøftelse af økonomiske forhold.

Foreningen havde for øvrigt samme år haft chancen for at vise befolkningen virkelig elitegymnastik, idet der var modtaget tilbud om opvisninger fra kapaciteter som Kr. Kroghede og Niels Bukh. Kroghedes tilbud lød på 500 kr. plus indkvartering af 27 personer, og Niels Bukh forlangte samme pris, men her var der tale om indkvartering af 29 personer. Bestyrelsen besluttede dog at Sige nej til begge tilbud.

På samme generalforsamling blev ledelsen udsat for kritik fra vejassistent O. Chr. Thomsen. Han var med i arbejdet for at skaffe byen et svømmebad, og han mente, at gymnastikforeningens ledelse havde haft en negativ holdning til denne plan. Han foreslog, at man ydede et tilskud på 500 kr. til formålet. Desuden benyttede han lejligheden til at erklære sig utilfreds med foreningens balarrangementer, der, som han udtrykte det, var blevet "for offentlige".

Formand Mikkelsen afviste hans kritik, og med forsamlingens tilslutning afviste han forslaget til ydelse af tilskud af nævnte størrelse til svømmebadssagen.

1943

Også atletik i VG

I vintersæsonen 1942-43 havde man haft 10 hold til gymnastik med to for unge piger, et for unge mænd, to for motionsdamer, et for motionsmænd samt fire børnehold. Antallet af aktive gymnaster havde været 328, og alt var gået godt, dog med undtagelse af økonomien i håndboldafdelingen.

Her var atter underskud og driftsregnskabet viste, at det drejede sig om ca. 150 kr. Atter måtte man på et møde forbeholde afdelingen, at dens økonomi ifølge aftale skulle kunne hvile i sig selv. Sportsligt set havde afdelingen dog klaret sig godt, idet den ny afdelingsformand, Lars P. Petersen, kunne oplyse, at to dame- og et herrehold havde vundet kredsmesterskaber.

På generalforsamlingen meddelte Svend Simonsen, at han ønskede at trække sig ud af lederarbejdet, og det Skete, efter at han havde været kasserer og sekretær i hele perioden fra selvstændiggørelsen i 1929.

Man blev også præsenteret for et forslag til aktivitetsudvidelse, og det kom fra Georg Schlüsen, der slog til lyd for oprettelse af en atletikafdeling, som han bl.a. ønskede skulle forestå idrætsmærkeprøver. Formanden var ikke begejstret for tanken, idet han principielt var modstander af selvstændige afdelinger i foreningen. På et bestyrelsesmøde den 4. marts blev dog dannet et idrætsudvalg bestående af Ernst Christiansen, O. Chr. Thomsen, Hans P. Petersen, Rye Nielsen og Otto Overbye Nielsen. På et senere møde blev dette udvalg foreholdt de samme krav, som i sin tid var meddelt håndboldafdelingen, nemlig at afdelingens økonomi skulle hvile i sig selv. Der blev for atletikudøvere fastsat et kontingent på 2 kr. pr. måned, og der blev fastsat træningsdage på mandage og torsdage.

Atletikudvalget kontaktede foreningen Vejen Stadion for at opnå tilladelse til at benytte stadion til træning, selv om stadionanlægget blot var en fodboldbane. Henvendelsen gav dog ikke bonus, og man var derfor henvist til at benytte baneanlægget ved den tidligere Vorup Mose, hvor Bakkely Skole havde sin udendørs idrætsplads.

»Simon« bliver formand

På generalforsamlingen i 1944 måtte formanden beklage, at man atter var blevet henvist til at benytte realskolens gymnastiksal til træning, da de øvrige skolers sale var beslaglagt til andre formål.

Man fik på denne generalforsamling den første beretning af idrætsudvalgets formand, Ernst Christiansen, der kunne oplyse, at der i den forløbne sæson havde været 18 mandlige og 13 kvindelige atletikudøvere.

Og så var generalforsamlingen for øvrigt den næstsidste med J. Mikkelsen som formand, for året efter trak han sig tilbage, og man benyttede lejligheden til at udnævne ham til æresmedlem.

Ny formand blev hans bestyrelseskollega siden 1929, Svend Simonsen.

Debat om urostiftere

Vi er nu i 1946. Krigen er forbi, og besættelsen ophørt. Man er nu i gang med at skabe normale tilstande - så godt som det nu lader sig gøre. Holdninger og tilværelsesformer ændredes jo en del under de fem besættelsesår, og i gymnastikforeningen havde man

konstateret, at adfærdsmønstret hos mange unge havde udviklet sig i en mindre heldig retning. Det fik man beviser for ved foreningens balarrangementer, som visse urostiftere ofte prægede forløbet af. Man tog forholdet op til drøftelse på et bestyrelsesmøde og talte om indførelse af et karantænesystem, efter hvilket urostiftere skulle kunne udelukkes fra foreningens arrangementer i op til et år. Da andre foreninger var optaget af samme problem, besluttedes det at indkalde repræsentanter for elleve sådanne foreninger for i fællesskab at tilvejebringe en repressalief orm over for de uheldige elementer. Man nåede ikke til enighed om iværksættelse af forholdsregler, men de tilstedeværende repræsentanter blev pålagt at tage sagen op i de respektive bestyrelser.

På samme års generalforsamling i november oplystes det, at man af aktive medlemmer havde godt 400, og det følgende år præciseredes det, at antallet af gymnaster var 324, mens der var 64 håndboldspillere og 20 atletikudøvere.

Svend Simonsen gjorde på generalforsamlingen alvor af den beslutning, han på det forudgående bestyrelsesmøde havde givet meddelelse om, nemlig, at han agtede at træde tilbage. Det gjorde han på generalforsamlingen, der blev holdt den 27. november, og til ny formand valgtes mælkehandler Søren Knudsen.

Håndboldspillerne, der hidtil havde deltaget med hold i kredsturneringerne, fik nu lyst til at være med på højere plan, hvilket ville sige under Dansk Håndbold Forbund. Det skulle ske gennem medlemskab af Jysk Håndbold Forbund, og sagen blev taget op på et bestyrelsesmøde i februar 1948.

Det var dog fra forbundets sekretær oplyst, at håndboldafdelingen ikke som sådan kunne optages, men at det skulle være som Vejen Gymnastikforening. Håndboldafdelingen fik sit ønske om optagelse i forbundet opfyldt fra den 1. april at regne, og det vedtoges at anmelde et herre- og et damehold til deltagelse i JHF's turnering. Man fortsatte dog med deltagelse af hold i RAGs turneringer, hvad heller ingen havde noget at indvende imod.

Formanden måtte på generalforsamlingen i 1949 beklage, at der havde været en tilbagegang i antallet af gymnaster på karleholdet, som ved sæsonens begyndelse havde 45 deltagere, men dette antal var ved sæsonafslutningen svundet ind til 18.

På et bestyrelsesmøde i sommeren 1950 blev det besluttet at udvide antallet af børnehold med et hold piger i alderen 7-10 år, og på årets generalforsamling blev det samlede medlemstal opgjort til ca. 550.

Problemer med karlene

Der blev ikke holdt generalforsamling i 1951, da den berammede blev udsat på grund af mund- og klovsyge, og det var jo en årsag, man tidligere havde måttet bøje sig for. Derfor holdtes to generalforsamlinger i 1952, idet man gennemførte den først ansatte den 3. februar, mens den følgende blev holdt i november. På denne kunne det bl.a.

oplyses, at man var begyndt året med 458 gymnaster fordelt på 12 hold, og det blev besluttet at hæve lederhonoraret fra 3 til 5 kr. Formand Knudsen bemærkede dog her-til, at selv om han ikke var direkte imod en sådan forhøjelse, ville han dog til-lade sig at mene, at en del af lederarbejdet burde udføres uden honorar.

At foreningen var begyndt at få større tal i regnskaberne, var en forståelig følge af ti-dens udvikling, og man kunne på generalforsamlingen glæde sig over tilstedeværelsen af en kontantformue på 4765 kr., hvilket var den hidtil største.

1954 var jo et jubilæumsår, idet der da var gået 25 år, siden gymnasterne dannede de-res egen forening. Skulle bestyrelsen ved årsskiftet have formuleret et ønske, var det nok blevet, at der måtte blive flere deltagere på karleholdet. Dette forhold blev nemlig hovedemnet på bestyrelsesmødet i januar, idet man alvorligt drøftede, hvorledes man kunne få flere unge mænd til at slutte op omkring dette hold. Man beskæftigede sig med tanken om at arrangere en form for fællestræning på Hansens Hotel for hold fra Vejen, Vamdrup, Askov og eventuelt Læborg.

Hvad den 25. generalforsamling angik, indledtes den med spisning, hvorefter man samledes til kaffebord, ved hvilket formanden opridsede det historiske forløb. Derefter gik man over til generalforsamlingen, og her fremgik af formandens beretning bl. a. det triste, at foreningen i det forløbne år havde haft 100 færre gymnaster, idet tallet ved jubilæet blev opgjort til 324. Af kassererens beretning fremgik, at pengeomsætningen havde været ca. 1500 mindre end året før.

På et bestyrelsesmøde i 1955 fremkom formanden med den beklagelige oplysning, at sognerådet havde besluttet, at foreningen skulle betale for rengøring af de benyttede gymnastiksale. Det medførte for medlemmer over 18 år en kontingentforhøjelse fra 5 til 7 kr.

Generalforsamlingen i 1955 var Søren Knudsens sidste som formand, idet han efter eget ønske fratrådte. Af hans beretning fremgik bl. a. , at der i det forløbne år havde været stor interesse for børnegymnastik, idet man f.eks. havde haft 70 deltagere på to pigehold. Han mente i øvrigt, at man burde holde de store hold borte fra opvisningerne, da de efter hans mening i for høj grad »stjal billedet« fra de mindre kredshold.

Hans afløser på formandsposten blev lærer Svend Lunde, på hvis foranledning man jo i sin tid havde fået indført børnegymnastikken.

For lavt kontingent, mente sognerådet

Hverken i 1956 eller 1957 var man tilfreds med sæsonforløbet, og på generalforsamlin-gen i 1957 blev medlemstallet opgivet til at være ca. 300, og af regnskabet fremgik en formuenedgang på ca. 2900 kr. Som årsag hertil henvistes til de øgede udgifter til musikledsagelse og færre indtægter fra festerne.

Da man i 1958 havde uændret medlemstal, besluttede bestyrelsen at hæve kontingent-satserne. For voksne blev kontingentet forhøjet til 10 kr., og for medlemmer under 18 år til 7 kr. En medvirkende årsag til forhøjelserne var en bemærkning fra sognerådet,

der under behandling af en ansøgning om tilskud til rengøring af gymnastiksalene fandt, at foreningens kontingentsatser måtte kunne tåle en forhøjelse. Formuen var blevet reduceret til 2174 kr., og kassereren gjorde opmærksom på, at de tre sidste års regnskaber havde vist underskud.

På generalforsamlingen fremkom formand Svend Lunde med nogle bemærkninger til forlydender om håndboldafdelingens forestående udmeldelse af foreningen. Han havde dog ikke kendskab til, at afdelingen havde informeret bestyrelsen herom, og at man havde sit kendskab til fremkomne forlydender fra pressen.

De følgende år viste regnskabet en formuefremgang på ca. 600 kr., men der var også foretaget en ny regulering af kontingenterne. At man i givne tilfælde kunne påregne støtte udefra, viste sig, da man skulle anskaffe et nyt klaver. Som pengegaver havde man fra Vejen Sparekasse modtaget 200 kr., fra Phønix 350 kr., mens sognerådet ydede et bidrag ved at give afkald på betaling af rengøringsafgiften.

Svend Lunde kunne i sin beretning på generalforsamlingen i 1960 henvise til en medlemsfremgang på 49, dog mest børn, således, at man nu havde ca. 380 medlemmer.

1943

Man sprang over generalforsamlingen i 1961 og holdt den først den 15. januar 1962, og det oplystes her bl. a. , at der var flest gymnaster på børne- og pigehold. Man havde haft det største pigehold i mange år med ca. 50 deltagere. I sæsonen 1961-62 måtte man dog affinde sig med et fald i antallet af gymnaster, af hvilke der kun havde været 287, men i den følgende sæson steg det dog til 315.

Året efter forlod Svend Lunde formandsposten, og generalforsamlingen, der altid valgte formand, gjorde landmand Chr. Philkjær til hans efterfølger.

For ham og de øvrige i bestyrelsen var det store problem på deres møde i september 1964, om det blev muligt at skaffe det fornødne antal ledere.

Man søgte at lette opgaven ved at avartere efter ledere i Vejen Avis, hvilket var en fremgangsmåde, man aldrig tidligere havde benyttet.

Kun syv medlemmer til generalforsamling

Fra 1964 kunne foreningen disponere over tre gymnastiksale, nemlig den sædvanlige på Bakkely Skole plus to på den nyoprettede Østerbyskole.

Generalforsamlingen i januar 1965 satte bundrekord med hensyn til medlemstilslutning, og det til trods for, at man endda havde øget det samlede medlemstal med et halvt hundrede mennesker. Af sekretærens protokollat fremgår, at generalforsamlingen kun var besøgt af fire bestyrelsesmedlemmer plus en leder og to aktive fra karleholdet.

Året efter var der foruden bestyrelsen 13 medlemmer, og de fik bl. a. at vide, at regnskabet viste et underskud på 925 kr. Vigtigste debateme på denne generalforsamling, var eventuel ændring af bestyrelsens sammensætning. Nogle mente nemlig, at "mange kokke fordærver maden", således at forstå, at arbejdet besværliggjordes, når der var for mange om det. Man ændrede så til en bestyrelse af

fem medlemmer plus en repræsentant for hvert voksenhold. Og så fik man for øvrigt ny formand, idet lærer Freddy Lauridsen afløste Chr. Philkjær.

På det første bestyrelsesmøde under hans formandskab fik man en oversigt over antallet af deltagere på de forskellige gymnastikhold. Det såkaldte svage køn havde i alle tilfælde de største tal, og tager man f.eks. tallene for 7. , 8. og 9. klasser samt realklasser, var pigernes antal 35, mens der kunne noteres et stort nul for drengene.

Det besluttedes på samme møde at lave et udkast til vedtægtsændringer, idet man bl.a. ønskede at få klare linjer for forholdet mellem hovedforeningen og afdelingerne for håndbold og atletik.

Da også generalforsamlingen i 1965 blev svigtet af medlemmerne, drøftedes det, hvad man kunne gøre for at højne interessen for de årlige møder af denne art. At man også fandt det nødvendigt at disponere forsigtigere i økonomisk henseende, fremgik af bestyrelsesmødet i januar 1967. Da drøftede man tilrettelæggelse af en børneopvisning, og den økonomiske side af denne sag gav anledning til flere alvorlige overvejelser. Man fandt det nemlig betænkeligt dyrt at skulle svare 250 kr. i leje af Vejen-hallen, at der skulle betales 500 kr. for musikdeltagelse, 40 kr. for transport af materialer plus udgift til kaffebord.

Man drøftede af leje et højtaleranlæg, men lod det blive ved tanken, og man sparede 60 kr., det skulle have kostet at forsyne hallens gulve med beskyttende plader, ved selv at udføre dette arbejde.

Desuden fandt man det nødvendigt at kræve 1 kr. af hver deltager for derved at få hjælp til dækning af musikudgifterne.

Udmeldelse af DDGU?

På et bestyrelsesmøde i april 1967 var man stærkt optaget af det fortsat eksisterende problem med for ringe tilslutning til karleholdet. Der blev bl. a. fremført den tanke, at man måske kunne finde en løsning gennem et samarbejde med Askov Gymnastikforening, som havde det samme problem. På mødet blev også drøftet spareforanstaltninger og herunder bl. a. at erstatte pianister med båndoptagere ved træningen. Da der var oprettet et hold for springpiger, mente formanden på samme møde, at man skulle forsøge at få dem ud i konkurrencer.

Bestyrelsen anno 1968 var indstillet på at øge aktiviteten inden for foreningen. Man havde, som nævnt fået oprettet hold for springpiger, og der blev talt om indførelse af redskabsgymnastik for drenge samt om at tage jazz-gymnastik på programmet. Denne form for gymnastik blev dyrket i den lokale afdeling af Dansk Kvindesamfund, hvorfor man ville tale med denne om sagen.

Der blev indhentet tilbud på bom til springpigerne, og af to tilbud på henholdsvis 600 og 1000 kr. foretrak man den dyreste med den begrundelse, af den dyre bom ville blive lettere at afhænde hvis det skulle blive nødvendigt.

På generalforsamlingen i 1968, som skulle klares i lokalerne på "Villes Conditori", blev oplyst, at man nu havde 20 hold i gang, og at f.eks. jazz-gymnastik var blevet sat på programmet.

Formanden ventilerede tanken om udmeldelse af De danske Gymnastik- og Ungdomsforeninger med den begrundelse, at foreningen ikke havde andet end gymnastik på programmet som ungdomsarbejde. Han ville derfor foreslå, at man i stedet indmeldte sig i Dansk Gymnastik Forbund, hvilket Ville koste 200 kr., men til gengæld kunne man opnå en række gratis kursus. Nogle foreslog medlemskab af begge organisationer, men der blev ikke truffet nogen endelig afgørelse.

Af kassererens beretning fremgik, at man havde haft en omsætning på 10.611 kr., hvilket var den hidtil største, man rekorden blev dog slået året efter, da regnskabet balancerede med 14.627 kr.

På bestyrelsesmødet i februar blev man præsenteret for pæne medlemstal, idet det oplystes, at antallet af medlemmer androg 568, hvoraf 269 var voksne og 299 børn. Kontingentet for voksne var steget til 25 kr. og for børn til 10 kr., også lederhonoraret var blevet forhøjet således, at f.eks. en leder af et motionshold betaltes med 20 kr. pr. gang.

Øget aktivitet

Også i 1970 taltes der for udvidelse af aktiviteten med forslag til oprettelse af teenagerhold for piger eller hold med rytmegymnastik. I løbet af året havde man fået dannet hold for mødre med børn samt pensionisthold, og i starten havde man god tilslutning til begge.

Den i 1968 ventilerede tanke om udmeldelse af De Danske Gymnastik- og Ungdomsforeninger dukkede også op i 1971, man atter vedtog man at forholde sig afventende. Samme år dannede man et elitehold af unge piger, men man måtte dog sløjfe et af unge mænd på grund af for ringe tilslutning til det. Først havde man dog forgæves forsøgt at få det lagt sammen med et tilsvarende hold fra Læborg. Af beretningen på generalforsamlingen i 1971 fremgik, at man idrætsligt set havde haft et godt år, men i økonomisk henseende havde det været dårligt. Regnskabet, der balancerede med 20.166 kr., sluttede med et underskud på 1113 kr. Som noget positivt oplystes det, at VG var den forening i Vejen Kommune, der havde flest interessegrupper i gang.

VG - arrangør af mesterskabsstævner

På et bestyrelsesmøde i februar 1972 forelå en oversigt over deltagerantallet på de forskellige hold, og det viste sig, at der havde været en betydelig tilbagegang for de fleste holds vedkommende. De økonomiske følger heraf førte til overvejelser om det forsvarlige i at holde fester.

Hovedopgaven på et senere bestyrelsesmøde var at planlægge en sæson for 23 hold, men det klarede man så godt, at der på generalforsamlingen i december kunne henvises til en sæson med et godt forløb. Regnskabet viste et overskud på 1254 kr., men det tog kassereren dog med forbehold ved at henvide til, at der faktisk kun var tale om en udligning af det foregående års underskud.

Interessegruppeordningen var ophørt, og som følge heraf forhøjedes kontingentet for børne- og ungdomsafdelingen ret betydeligt. Konsekvensen heraf blev, at ungdomsafdelingens medlemstal halveredes.

I sommeren 1973 blev foreningen anmodet om at arrangere mesterskabsstævne for kvindelige redskabsgymnaster, og hvad vintersæsonen angik, måtte man tage til efterretning, at den ikke var forløbet så godt som ventet. Man havde haft 21 hold med 345 gymnaster i gang, men der havde dog ikke været tilstrækkelig tilslutning til holdene for mødre-børn og for piger i alderen 7-9 år. Til det mindre opmuntrende hørte også, at regnskabet var afsluttet med et underskud på 669 kr.

Foreningen stod den 2. februar 1974 for arrangementet af kampene om de jyske mesterskaber i redskabsgymnastik, og arrangøren blev af såvel deltagere som ledere rost meget for den måde, det var gjort på. I oktober holdt Sydkredsen konkurrencer i redskabsgymnastik på Bakkely Skole, og VG besatte her pladserne 1, 3, 4, 5 og 6.

Det fremgik af et bestyrelsesmøde, at man for tiden havde 497 gymnaster, at der om efteråret var købt en trampolin, hvortil foreningen havde ydet 3000 kr., skolen ligeledes 3000 kr., mens der fra det kommunale kulturudvalg var ydet 3750 kr.

Man drøftede optagelse i trampolinforbundet, og da man havde orienteret sig om forholdene, skete indmeldelsen.

Ud af fællesrådet

Der var generalforsamling i december 1974, og her erklærede formanden sig bl.a. utilfreds med Idrættens Fællesråd, som var ret ny af dato. Utilfredsheden førte da også i løbet af foråret til udmeldelse af dette råd, som man havde fundet for lidt aktivt.

På generalforsamlingen i oktober var der ret bred enighed om, at 17 hold til en enkelt dags forårsopvisning var for mange, og man besluttede af fremtidige opvisninger af denne art skulle strække sig over to dage. Det oplystes desuden, at man nu havde haft trampolinhold i et år og med god tilslutning, samt af foreningen var blevet overdraget arrangementet af DM til afvikling i marts 1976.

Antallet af gymnaster blev opgjort til 613, hvilket var en økonomisk fordel i forholdet til den indførte tilskudsordning, som kaldtes Vejen-ordningen.

Om økonomien kunne kassereren oplyse, at der i regnskabsåret havde været en omsætning på 55.824 kr., et overskud på 3272 kr., og at formuen nu beløb sig til 8.441 kr.

I marts 1976 afvikledes så kampene om de danske mesterskaber i trampolinspring for drenge og piger, og desuden var foreningen blevet anmodet om at arrangere kampene om de jyske mesterskaber for drenge og juniorer.

Ny formand og kasserer

På grund af sygdom var Freddy Lauridsen forhindret i at deltage i generalforsamlingen den 29. november 1976, og beretningen blev derfor aflagt af kasserer Marius Winther. Af beretningen fremgik, at man havde arbejdet med 26 hold mod beregnet 23, hvilket skyldtes uventet stor tilslutning. Winther kunne henvise til, at foreningen i de sidste 10 år havde vokset sig større og større, at det måske skyldtes, at det var blevet moderne at "holde sig i Form". Regnskabet viste en rekordomsætning på 57.459 kr., men overskuddet var dog så beskedent som 1581 kr.

Da Winther fratrådte som kasserer, valgte man i stedet Grethe Graversen, og da Freddy Lauridsen på det følgende bestyrelsesmøde i 1977 ytrede ønske om at fratræde som formand, blev konstitueringen udsat. Den blev heller ikke gennemført på et møde 14 dage senere, og Henry Jørgensen foreslog da, at man arrangerede en ekstraordinær generalforsamling. Denne blev holdt den 15. marts, og Freddy Lauridsen begrundede sit ønske om tilbagetræden. Forud var der blevet talt med viceskoleinspektør Laurids Nielsen om at stille sig som kandidat, hvad han havde indvilget i, og han blev da valgt

Højere lederhonorar

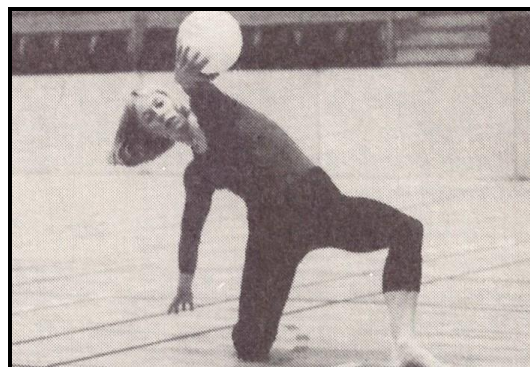
På et bestyrelsesmøde i august vedtoges det at forhøje holdlederhonoraret til 40 kr. i timen og at yde lederne timeløn for opvisninger. Kontingenteret blev for voksne forhøjet til 70 kr. og for børn til 30 kr. pr.år. For trampolinspringere blev det ansat til 30 kr. og for helsegymnasterne til 5 kr. pr. måned.

Det Viste sig, at tilslutningen til motionsdamernes hold var så stor, at Østerbyskolens gymnastiksal ikke kunne rumme dem alle, og man fik derfor lov til at benytte skolens festsal til gymnastiktræning.

På bestyrelsesmødet i november oplystes det, at antallet af gymnaster var steget til 638. Hallen ved »Pedersminde« blev taget i brug i 1978, og på samme års generalforsamling i februar blev der fremsat ønske om at få placeret motionsdamerne og jazzgymnasterne i denne hal.

Laurids Nielsen kunne for øvrigt i sin beretning henvise til, at Lis Jensen, tidligere Kolding, som den første Vejen-gymnast var udtaget til at repræsentere Danmark ved såvel VM som NM.

Af denne generalforsamlings regnskabsberetning fremgik, at overskuddet havde andraget 13.486 kr., at man fra kommunen havde modtaget et tilskud på 22.395 kr., at kontingenter havde indbragt 39.165 kr. og at der i lederløn var udbetalt 39.584 kr.

Gymnastik i "Øvelseshuset"

For mange år siden lå på det nordlige hjørne af Søndergade og Jyllandsgade en træbygning, som kaldtes "Øvelseshuset". Bygningen var opført af Vejen Skytteforening, på hvis generalforsamling i 1882 det blev besluttet at søge realiseret tanken om oprettelse af et øvelses- og forsamlingshus. Der blev dannet et udvalg bestående af direktør Johs. Lauridsen, gdr. Ebbe Madsen og forfatteren Jacob

Jacobsen, en broder til den senere så kendte billedhugger N. Hansen Jacobsen. Udvalgets første opgave var at finde en passende byggegrund, og det fandt hurtigt frem til nævnte Sted som det bedst egnede til formålet. Ledelsen sympatiserede med udvalgets indstilling til køb af grunden, og derefter var der ikke langt fra tanke til handling, for allerede den 30. november, ca. fire måneder efter, at forsamlingen havde truffet sin beslutning, kunne der holdes indvielsesfest. I festen deltog ca. 400 mennesker, hvilket siger noget om lokalekapaciteten, og i festtaler blev bl.a. udtrykt glæde over, at man nu havde et sted, hvor der kunne holdes gymnastikopvisninger som afslutning på vintersæsonen.

Eneste minus ved sagen var omkostningerne, der var blevet større end beregnet, idet der var kalkuleret med en byggeudgift på ca. 2600 kr., men slutprisen blev dog ca. 3500 kr.

I 1909 blev huset solgt til Vejen Sparekasse, der ønskede at få sin egen kontorbygning, efter at man siden 1867 havde holdt til i lejede lokaler, bl.a. i seks år i "Øvelseshuset". Huset var ikke længere i særlig god tilstand, så det måtte vige pladsen til fordel for en muret bygning. Et af de nævnte udvalgsmedlemmer, Ebbe Madsen, var også implice-

ret i ejerskiftet, idet han nu som sparekassens forretningsfører var på køberens side. For hus og grund betalte sparekassen 3000 kr., og snart var det ca. 27 år gamle forsamlingshus ude af bybilledet.

Til gymnastiske formål var "Øvelseshuset" ikke alene blevet benyttet af skytteforeningens gymnaster, idet der også var blevet drevet gymnastik i det af elever fra Vejen By-skole, der da ikke selv rådede over nogen gymnastiksal. Børnene måtte derfor tage turen fra skolen til den sydlige bydel, og det kunne hænde, at nogle gymnastiktimer blev meget forkortede som følge af, at den indtil 1917 eksisterende jernbanebom var nede og medførte ventetider.

1979

VG "adopterede" ældre mænd

Der findes en protokol under titlen: Regnskabs- og medlemsprotokol for ældre mænds gymnastikhold.

Den indledes med en medlemsfortegnelse fra 1915, men protokollater fra møder og generalforsamlinger først forekommer fra 1924.

Fra en generalforsamling i oktober 1929 finder man f.eks. følgende linjer:

"Derefter inklodes bestyrelsen for de unges gymnastikforening for at drøfte tanken om en sammenslutning med dem".

"De unges gymnastikforening" var identisk med nystartede Vejen Gymnastikforening, og det var således dennes bestyrelse, der efter aftale var mødt frem for at optage en forhandling med de ældre gymnaster om optagelse i VG. Som formand redegjorde tandlæge Axel Schrøder på de indbudtes vegne for de tanker, VGs ledelse havde gjort sig med hensyn til veteranforeningens optagelse i VG. Man havde f. eks. tænkt sig, at de ældre gymnaster skulle erlægge to gange 50 øre i kontingent, hvoraf den ene var at

betragte som et forsikringsbidrag, og så skulle der ydes, hvad Schrøder kaldte, almindeligt kontingent.

Da forslaget kom til afstemning, viste det sig, at samtlige tilstedeværende veteraner, 18 i antal, stemte for det, og en sammenslutning kunne altså realiseres. Der var ligeledes truffet bestemmelse om, at de ældre skulle besætte to pladser i VGs bestyrelse, og her til udpegedes træhandler Chr. Andresen og forsikringsinspektør J. Mikke!sen.

De ældres forening var for øvrigt et selskabeligt anlagt foretagende, der ikke blot havde begrænset virksomheden til motionsgymnastik. Den havde f.eks. i løbet af en vintersæson flere balarrangementer, og om sommeren kunne det blive til flere udflugter. Et protokollat beretter også om en koncertaften under medvirken af Niels Lauridsens lokale orkester, og på en generalforsamling blev det foreslået, at man skulle tage kricket, krocket eller en anden slags spil på programmet til at styrke samvær.

Kort fortalt

Før en gymnastikopvisning i 1929 hed det i en avis- omtale bl.a.:

Selv i den værste vinterkulde var der piger, der ikke gik af vejen for en marchtur på 4-6 km for at komme til gymnastik.

På Vejen Skytteforenings generalforsamling i 1910 oplystes det, at foreningen havde 25 aktive skytter og 161 passive medlemmer. Af gymnaster var der 68, som var fordelt på 3 hold.

Man må sige, at gymnasterne i Vejen var på tærerne, da svenskeren Per Henrik Lings gymnastiksystem fik interesse i Danmark.

Da der i Lund i Sverige i 1885 blev arrangeret et kursus i systemet, deltog fra Danmark 12 gymnastikledere, og blandt disse var snedkersvend

Laurids Vig fra Vejen. Desuden deltog Poul la Cour fra Askov.

Allerede i sit første leveår gjorde VG sig bemærket inden for gymnastikken i Ribe Amt.

I en omtale af en opvisning i 1930 fremkom følgende bemærkninger i Folkebladet:

Vejen Gymnastikforening har i år været arrangør af det største og mest vellykkede delingsførermøde, der nogensinde har været holdt i Ribe Amt og været protektor for Niels Bukhs udenlandshold. Disse to arrangementer har styrket gymnastiksagen i Vejen.

I 1930 havde VG ca. 5 procent af Vejen Bys indbyggere som medlemmer. I 1978 var procentsatsen ca. 8, så det er altså gået den rigtige vej.

Der er nogen talforskel på det regnskab, Svend Simonsen aflagde på generalforsamlingen i 1930, og det, Grethe Graversen præsenterede i 1978.

I 1930: Regnskabet balancerer med 1033, 77 kr. I 1978: Regnskabet balancerer med 75.986, 33 kr.

Smedemester L. P. Petersen, Vejen, der jo blev gymnasternes æresmedlem på selvstændighedsdagen i 1929, var i 1930 formand for skytternes 3. hovedkreds. Der havde netop været en strid mellem skytterne og forstander Niels Bukh, Ollerup, der havde optrådt provokerende over for skytterne.

Det var dog kommet til et forlig, men på kredsens generalforsamling mente L. P. Petersen, at der ikke var givet tilstrækkelige indrømmelser af Bukh, hvorfor han udtalte:

"Skal skytterne have det stempel, at de er præmiejægere og øldrikkere?"

Den 20. april 1929 var der gymnastikopvisning på Askov Højskole, og Folkebladets "udsendte medarbejder" skrev bl.a. om mændenes opvisning: "Deres skridt var lidt for lange. Når man gør skridtene til 30 danske tommer, bliver de let tunge. Deres skridt var vist 32-33 tommer, men da de fik rigtigt begyndt, kom spændstigheden, og kraften og farten øgedes".

En mærkedag

Mandag den 26. januar 1930 var en mærkedag i Vejen Gymnastikforenings historie. Da fik foreningen nemlig sin første fane.

En højtidelig overrækkelse under en opvisning på Hansens Hotel blev foretaget af Petra Lauridsen, der i sin tale bl.a. sagde:

"Det er mig en glæde og ære at overrække Vejen Gymnastikforening denne smukke fane. Det er vel alle gymnasters ønske, der nu bliver opfyldt, men det er de unge kvindelige gymnaster og deres energiske lærerinde, frk. Mary Jacobsen, der er gået i spidsen for at tilvejebringe det, og de har fået støtte fra byens damer, der har vist sympati for den smukke tanke".

Det fremgik af overrækkelsesdokumentet, at 143 af byens damer havde ydet økonomiske bidrag til fanens anskaffelse.

Fanen blev ved overrækkelsesceremonien forsynet med tre søm. Det første blev slået i af forstander Niels Bukh, det andet af sognerådsformand P. Hauge og det tredje af VGs formand, tandlæge Axel Schrøder.

Otte formænd

I de forløbne 50 år har Vejen Gymnastikforening haft otte forskellige formænd, og det har været følgende:

1929–1934: Axel Schrøder, tandlæge

1934-1945 : J. Mikkelsen, forsikringsinspektør.

1945-1947: Svend Simonsen, bogholder
1947-1955: Søren Knudsen, mælkehandler.
1955-1964: Svend Lunde, lærer.
1964-1966: Chr. Philkjær, landmand.
1966-1977: Freddy Lauridsen, lærer.
1977- Laurids Nielsen, viceskoleinspektør.

Kvindelig dominans

Det feminine køn har altid sluttet stærkere op om gymnastikken end det mandlige. Det fremgår også af en statistik over deltagerantallet gennem tre år for motionsdamer og mænd, unge piger og mænd og piger og drenge.

Det var dengang

I 1906 modtog Vejen-Læborg Sogneråd, som det jo dengang hed, en ansøgning fra bestyrelsen for "Øvelseshuset". Der blev i ansøgningen bedt om et tilskud til fortsat drift af den børnegymnastik, der fandt Sted i huset i Jyllandsgade. Det fremgik af ansøgningen, at 360 børn fra kommunen dyrkede gymnastik i huset, og det var jo et højt tal, når det tages i betragtning, at indbyggertallet lå på omkring 2200. Sognerådet behandlede ansøgningen pænt og bevilgede 210 kr.

Prominente medlemmer

I 1977 fik VG Lis Jensen, Kolding, som medlem, og Laurids Nielsen fandt i sin formandsberetning i 1978 anledning til at bemærke, at foreningen gennem hende for første gang har haft en gymnast med til såvel NM som VM.

Tilfældet leder tanken hen på et par tidligere medlemmer af skytte- og gymnastikforeningen, der også nåede frem til deltagelse i store arrangementer. Det var først skytten P. Geltzer Petersen, der i 1920 og 1924 var på det danske hold ved olympiaderne i henholdsvis Antwerpen og Paris.

Den anden er Svend Aage Thomsen, der i sine unge år var en glimrende gymnast i Vejen Gymnastikforening, men som udviklede sine idrætslige evner i atletik. Det måtte han dog gøre i andre foreninger, f.eks. i Esbjerg, Kolding, Vejle og Århus, og han opnåede at blive dansk mester og rekordsætter i flere discipliner. I 1936 deltog han i olympiaden i Berlin i højdespring og 110 m hækkeløb, men medaljer blev det dog ikke til.

Primitiv atletikbane

Engang havde Bakkely Skole sin idrætsplads ved nuværende Vamdrupvejs begyndelse. Det var den samme plads, som VGs atletikafdeling blev henvist til efter forgæves forsøg på at få lov til at benytte Vejen Stadion.

Det var en yderst primitiv idrætsplads, som heller ikke var ret stor, og man kunne f.eks. ikke løbe 100 m løb fra den ene ende af banen til den anden. For at få 100 m ud af det, måtte der løbes diagonalt, og når man nåede målsnoren, skulle man passe vældigt på, at man ikke styrtede over skråningen umiddelbart bag snoren. På lidt fugtige dage kunne der i det ene hjørne være dannet noget i retning af en sø, som man under løb omkring banen måtte søge uden- eller indenom.

Omklædningsbygningen fandtes ikke i den første tid, men kommunen var dog så elskværdig at opføre et træskur, der kunne anvendes til omklædning.

Når man havde rettet henvendelse til stadionforeningen, var det ikke, fordi dennes baneanlæg var indrettet til atletik, men der var jo omklædningsrum og græsbane. For indviende var det ikke nogen overraskelse, at stadionforeningens ledelse forholdt sig negativ over for atletikfolkene, for "mellem brødre" var det kendt, at den ikke ønskede nogen form for konkurrence til det kære fodboldspil.

Sidste opvisning under VSG

Den sidste gymnastikopvisning arrangeret af Vejen Skytte- og Gymnastikforening blev holdt den 7. april 1929, og den blev annonceret på følgende måde:

Gymnastikopvisning

Vejen Skytte- og Gymnastikforening afholder gymnastikopvisning på Hansens Hotel søndag den 7. april.

1 damehold, 32 deltagere

1 herrehold, 24 deltagere

Om aftenen fra 8-2 bal for foreningens medlemmer.

Fælles kaffebord à kr. 1, 25.

Entre til opvisningen: Voksne 75 øre, børn 25 øre.

Æresmedlemmer

Bestyrelsen har besluttet at udnævne Svend T. Simonsen og Henry Jørgensen til æresmedlemmer i Vejen Gymnastikforening.

Svend T. Simonsen var med fra foreningens start i 1929. Han beklædte i en årrække posten som kasserer og var leder af forskellige gymnastikhold. Fra 1945-47 var Svend T. Simonsen foreningens formand. I dag er han den omhyggelige revisor af foreningens regnskaber.

Henry Jørgensen var ligeledes med fra starten og har i to perioder været i bestyrelsen - første gang fra 1936-41 og igen fra 1956 til i dag. Endvidere leder han herremotionsholdet og har gjort det i en lang årrække.

Foreningen siger tak til to af gymnastikkens venner for en lang og helhjertet indsats og ønsker tillykke med udnævnelsen som æresmedlem.

Redigeret og lagt ind af Mogens Krintel 2023.